

var budgetteret. Men det opnaar man slet ikke ved det stillede Ændringsforslag, hvorefter Staten skal have 5 pCt. Det vil utvivlsomt betyde en Nedgang for Staten, og jeg vil betragte de 5 pCt. som et aldeles utilstrækkeligt Ækvivalent for den Ulejlighed, som Staten har med at opkræve og fordele Afgiften. Jeg maa derfor bestemt holde paa, at Statens Procentdel forøges til 15 eller helst 20. — Jeg tror ogsaa, at den foreslaaede Fordeling er uheldig, men man har jo ogsaa her under Forhandlingerne erklæret, at man ikke vil blive staaende ved den. Der er f. Eks. et Punkt, hvor Forholdet er meget daarligere end efter Regeringens Forslag. Københavns og Frederiksborg Amter er ikke stillede gunstigere end de øvrige, og der er dog ikke Tvivl om, at deres Veje benyttes langt mere af Automobile, vel at mærke, af Automobile, der ikke er hjemmehørende i Amterne. Jeg kan derfor forstaa den Tanke, der ligger til Grund for Ændringsforslag Nr. 48, men jeg antager, at vi kommer til Forhandling om alt dette, og der kan jeg saa fremsætte mine Indvendinger angaaende § 35.

Ændringsforslag Nr. 53 kan jeg tiltræde. — Ændringsforslag Nr. 57 synes jeg derimod ikke, der er Grund til at tiltræde. Jeg tror, at det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) der kører for hurtigt igen. Han mente, at hvis vi ikke kom til en Forandring i 1916, gik der en hel Menneskealder, inden vi fik en menneskelig Automobillov. Naa, om det bliver 1916 eller 1917, gør jo ikke saa stor Forskel, en Menneskealder bliver det dog ikke. Men dernæst er der en anden Ting. Jeg tror nemlig, at naar denne Automobillov bliver vedtaget med de Ændringer, som jeg nu har stillet i Udsigt, og som jeg for Resten ikke tvivler om, at der ved Forhandling med Udvalget i alt væsentligt kan opnaas Enighed om, faar vi ikke alene en menneskelig Automobillov, en Automobillov, som vi ikke skal skamme os over, eller som skulde sætte det Stempel paa Danmark, at det ikke er et Kulturland, men ogsaa en rigtig forsvarlig og god Automobillov, som vi kan vedblive at leve under i adskillige Aar, og som det vistnok ikke en Gang vil være strengt nødvendigt at revidere saa tidligt som 1917. Jeg tror, jeg endog kunde være tilbøjelig til at stryge Revisionsbestemmelsen og først lade Loven komme til Revision, naar Ministeriet fandt, at der var særlig Grund dertil ligesom ved andre

Love. Loven har jo ogsaa været til Revision saa mange Gange. Vedtages den i den Skikkelse, som der er Udsigt til, tror jeg, man kan blive staaende ved den i længere Tid end 2 Aar.

Ordføreren (Rottbøll): Jeg skal af Hensyn til den fremrykkede Tid ikke fortsætte Diskussionen, men kun meddele, at Udvalget er blevet enig om at tage Ændringsforslag Nr. 14 til § 13 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag under Nr. 14 til § 13 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ordføreren (Rottbøll): Dernæst tages Ændringsforslag Nr. 19 tilbage, idet man gaar ud fra, at man mellem anden og tredje Behandling kan faa en Konference med Justitsministeren.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 19 er taget tilbage. Ønsker nogen at genoptage det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet, og det samme gælder da om Underændringsforslag Nr. 20.

Ordføreren (Rottbøll): Endelig er der Ændringsforslag 47 til § 35. Saa vidt jeg forstod Ministeren, kunde han i og for sig tiltræde den forhøjede Afgift, og jeg tror, at det Flertal, der har stillet det, vil fastholde denne forhøjede Afgift, men da vi i øvrigt maa indrømme, at der er Mangler ved dette Ændringsforslag, skal jeg ogsaa tage det tilbage, for at det kan komme til en Forhandling med Ministeren.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 47 er taget tilbage. Ønsker nogen at genoptage det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet tilligemed Underændringsforslag Nr. 48.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Formanden: Da Tiden er saa fremrykket, og da Afstemningen sikkert vil tage temmelig lang Tid, finder jeg det rigtigst at udsætte denne til i Morgen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1¹/₂ med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansåret 1913—14.